

Framhald

Læknafundurin

Edvard Fuglø, fiskavarakari: Var ikki so alspentur, tá eg undirritaði adressuna, men síðani eg ívarð varur við rotinskapin hjá teimum stóru, eri eg vorðin so 100 pst. við, og vit mugu halda á. Teir skulu geva eftir, vit skulu hava Halvorsen.

Viggo Joensen: Samráðingarnar hava altíð verið greiðar. Brotasjógvar hava verið við hvørt. Vilja hava vit ongantíð mótt. Tá ið Hákun Djurhuus nú sigur seg hava vilja, so takki eg fyrri tað. Í ár hava vit nú bíðað eftir vilja, kanska hann kemur á Ólavssöku.

Olaf Joensen: Í blaðnum Norðlýsinum fyrri 27. mars vóru tit var við, at blaðstjórin sigur seg hava havt samrøðu við meg og sigur meg hava sagt ósatt, hvat hann sigur sakførara Jacobsen hava váttað. Eg havi sjálvar tosað við Jacobsen um hetta, og sigur hann, at tað, ið eg hevði sagt var rætt. Tað var ikki eg, sum segði ósatt, men blaðstjórin á Norðlýsinum. Nærri um hetta, tá ið læknastíðin er endað.

Jóhan Henriksen, arbeiðsm.: Tykist mær lögið at hoyra menn siga: forhandla, forhandla. F. Heinesen las lógargreinin, ið siga, hvussu læknasetanin skal fara fram. Eg vil tí heita á Hákun Djurhuus at gera so væl at fáa sett eina sjúkráhusstjórn sambært lógina, t. v. s. eina stjórn fyrri hvørt sjúkráhus. Eg fát tað soleiðis, at andin í lógini er tann, at hesir 3 limirnir, ið lógingin verur, samstundis skulu hava yvirlið við sjúkráhusinum á staðnum.

Jens Chr. Simonsen: Havi verið við til at borið sama ynski fram fyrri ríkisumboðsmannin sum fyrri ríkisstjórnini; biðið teir um ongan læka at seta, tí eingin slapp upp á land. Bóðu teir um at seta ein hjálparlæka, men svar ið var: Det er komplet umuligt. Ætlaninar við at reka Halvorsen burtur úr starvinum eru lagdar á ógvuliga finan hátt. So er tað spinnarimálið. (Innbrotið á Kl. ulivirki, har innbúg Rubek Nielsen verður goymt). Hví ikki fáa at vita um maðurin er millum okkum 95 pst. Hann má revsast. Er hann millum tey 5 pst., so fái hann. Eisini. Teir vilja vera við, at myndugleikarnir vita, hvør ella hvørjir teir eru.

Fischer Heinesen: Tað er ikki mín uppgáva at ugga fundarfólkið, men eg kann siga, at teir sum vilja hava Halvorsen burtur, halda seg hava mistikið seg. Hetta gevur vónir um, at teir rætta mistøkini. Vóni ikki at rotinskapurin er so stórur, at myndugleikarnir ikki rætta henda órætt. Luther segði á sinni. Eg standi her, eg kann ikki annað. Hann vardi tað, hann helt vera rætt. Hann hevði harðliga átalat teir, ið seldu frigeringarbrøv frá allari synd og ógdu: Når pengene i kisten klinger, straks sjælen ud af skærildren springer. Tað kostaði teimum bálið at tosa ímóti hesum. Vit kanska fáa hondjörn, men lat tey koma.

Viggo Joensen endaði fundin og takkaði fundarfólkinum, bæði Klakksvíkingum og avbygda fólki. Hin stóra mannfjöldin, ið her var samankomin var eitt prógv um dyggiligt samhald og sterkan vilja at loysa málið.

Viðmerkjast skal, at tann ríkisumboðsmaðurin, ið so oftani er nevndur her, ikki er Vagn-Hansen, ið gjörði hina viðgittu ferðina norður til Klakksvíkar við Thorshavn pálmansunnudag, men departementsjefur Elkjær Hansen.

Heilsan TIL FØROYAR

Ove Claussen er dani. Er fyrri fyrstu ferð í Føroyum nú í løtuni og fullfiggar nýggja ólvirkið á Klakksvík. Hann er veiðumaður bæði á landi og sjógv. Hugtíkin sum hann er av føroysku náttúruni, hevur hann latið okkum fingið nakrar yrkingar til prentingar. Her er hin fyrsta:

Borðoyavík.

*Atlantehavets Bølger de ruller ved
ved min Fod,
de sukker og stønner ved Klippens
dybe Rod.*

*I Vest nu Solen synker ned alt i sin
vaade Grav,
og Vigens dybe Vand de lyser gult
som Rav.*

*Det høje mørke Fjeld står med sin
hvide Hat
og hilser Afjendsolen med Tak og saa
god Næt.*

*Jeg kaster ud min Snøre og lader
Blinken gaa,
da hugger det i Dybet og Orreden
sidder paa.*

*Sølefisken farer hid og did, men Sno-
ren den er sej,
og Hjulet trækker langsomt si Bytte
op til mig.*

*Der ligger den paa Klippen i Aften-
solens Skær
deres Finne slår ej mere, dens Øje
ser ej mer.*

*Oh saadan skal Du ogsaa brat standse
paa din Vej,
det kommer uden Varsel og der er
intet Nej.*

*Men se (Dig da tilbage om dertil gives
Lov,
og tak for al det skønne som Livet
gav Dig dog.)*

Borðoyavík, den 28. Juni 1953.
Ove Claussen.

*Sommernat i Klakksvík
Der er isaa lyst, der er saa tyst paa
Hav og paa Jord
en Maatte trækker langsomt ud over
dyben Fjord.*

*De hvide Skyer Tørner mod Klippens
hvide Tind,
og Kilderne de rísler ned og lun er
Nattens Vind.*

*De mørke Klipper spejler sig i Fjor-
dens blanke Vand
Naturen aander Fryd og Fred udover
Bygd og Land.*

*I Dalen høres Spævens Fløjt og Tjal-
dur er paa Vagt,
i Haugens lune bløde Mos den har
sin Røde lagt.*

*Søg ogsaa selv Du Fred i Sind og
Fred med hver Sjæl paa Jord,
det samme Mål vi naar engang om-
end ad andet Spor.*

Vitjanir

Føroyingar færa orð fyrri at vera eitt blitt fólkaslag, hjá teimum dæmar fremmanda fólki væl, tíðugt verður vitjað aftur.

Mánadagin 13. juli var so nógv fólk sum á Ólavssöku í Havn, og fremmand tungumál í hóptali.

Danski fótbóltsliðið á ferð til Íslands sparkaði her móti býliðnum og vann.

Við Drottningini komu annars Sviar, fólkadansarar.

Teir gjördu kringferð um oyggjar og sýndu dans sín, væl fagnaðir av øllum.

Eitt leygarkvöld var av Norðöna felagnum fyrreikað veitsla við hesum dansarum sum gestir, stúgvandi fullt Sjöngleikarhús.

Formaður felagsins H. J. Jacobsen beyð gestunum at vera vælkomnir, vónaði teir vóru væl móttíknir har teir hövdu verið, ikki sum útlendingar, men sum frændur — vit rokna ikki norðurlendingar sum útlendingar.

Formaður fyrri Svium takkaði fyrri ta frálíku móttöku tey hövdu fingið hvar tey komu, helt ongan kunna vera so blíðan sum Føroyingin, hvør hurð var opin, altíð móttíknir við opnum ørnum.

Sviar sýndu tinnast hópin av fólkadansum ið vóru væl fagnaðir, hesin

vakri dansurin í tjóðbúna við undirspæli av tveimum fíólum. Eisini sungu genturnar sangir og fólkavísur — ein sang »solo«. Hetta vóru hugnaligar lötur.

Synd er at siga, at hin føroyski dansurin, ið varð dansaður, gekk væl. Nakrar vísur vórðu kvøðnar, ið fá kendu. Um Ormurin langi varð kvøðin, hövdu Sviar kunnað fylgt við, stuttligari hevði tað verið hjá teimum.

Morgunin eftir eydnaðist tað teimum at siggja grindadráp. Áðrenn tey fóru dansaðu tey einar 10 minuttir á bryggjuni fólkadansir, tá tey vóru farin umborð slógu Føroyingar ring og kvøðu grindavísuna.

Tjóðsangir vórðu sungnir.

Ein av okkara kendu skrivandi monnum stóð við hattinum á hövdiðnum meðan.

Vónandi siggjað hesir gestir okkara skjótt aftur her á landi.

Hetlendingar hava eisini verið her og sparkað, umframt annað ferðafólk haðani. Hesi fólk tosaðu annað mál enn vit, eru ein partur av størveldið, men blóðið er tað sama sum okkara, tað kendist á øllum, sum ein Hetlendingur segði: »Kemur tú til Hetlands og sigur tú ert Føroyingur, verður tú móttíknir sum ein kærkomin skyldmaður.«

Býráðið helt veitslu fyrri teimum og vertum teirra í klubbanum.

Hetta var væleydnað veitsla. J. P. Henriksen beyð vælkomnir í stuttari röðu á føroyskum, meðan T. J. Jacobsen helt röðu á enskum.

Martin Holm helt röðu á føroyskum og enskum, gav Hetlendingum hvalvákn við silvrplátu. Frá H. B. fingur spælarnir hvør sitt Tjaldursmerki og frá B. 36 felagsmerki.

Hetlendingar góvu í. S. F. tvær myndir, onnur av Lerwick og hin av Scalloway. Tianverri sat eg soleiðis fyrri, at eg bert hoyrði hvat Martin Holm segði, hinir vóru ikki so snjallir, at teir hoyrdust í tað uttara rúmið.

Skyldmenn okkara eru farnir fyrri hesa ferð, teimum dámdi væl og vildu fegnir koma aftur. Vælkommir skulu teir vera.

Føroya Bjór

ØL- og MINERALVATNSVIRKI

Máltráð 4

FØROYA PILSNAR

EKTA MALTÖL

EINAR WAAG, Klakksvík

Citrón sodavatn
Appelsin limonada
Hindber limonada
Jerdber limonada
Vanillie limonada
Appolinaris

Skipafelagið Føroyar

Telefon 1225

Tórshavn